

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ТРЕЙД-ЮНИОННОЇ РЕАКЦІЇ.

Монреал, Кве.

Старшим лівого крила юнію Амагетед Клодінг Ворнерс відбулося 1. червня в найбільшій залі міста велике масове віче робітників і робітниць, які демонстрували свою солідарність проти юніонної бюрократичної реакції, яка своєю брудною роботою старалася деморалізувати решту робітників, що ще є під впливом Памана і Ко. Віче відбулося з великим успіхом тому, що на ній було повернуто 4,500 робітників і робітниць.

Колі вийшла мінута світова імперіалістична війна, то на салі, в якій відбудеться понад 15,000 осіб, була запроваджена по самі береги в робітників протестувати проти війни, а це було друге з ряду таких великих віче.

Колі публіка заходила до салі, то додемо ставало відомо, що в цілім юніоні стояли два ряди плачі в плачі наші товариші. Роблено це тому, щоб не допустити до салі "робітничого" аладермена, Шуберта, з його генгстерями, котрих він наміснив організувати для того, щоб розбити віче.

Головував на вічу т. Левін, який першими своїми словами пояснив присутнім цілі віча, а після даю до відома публіці, щоб сідала спокійно та нічого собі з того не робила, бо Шубертіві й його генгстерям вступ до салі строго заборонений.

На вічу промовляли т. Ліпс з Нью-Йорку і редактор "Воркера", органу Комуністичної Партії Канади, т. Спектор з Торонто. Вони викрикали всі ті злодіства Памана і Ко, які поповнюються на робітничій салі. Та реакція веде свою деморалізаційну роботу в юніоні. На це віче прибуло також 20 робітників-комуністів з Торонто, яких викликали з цією самою метою за те, що вони викрикали всі відали й брудні вчинки юніонної бюрократії. Реакція не могла цього здержати, і організувала всі теми салі, щоб викинути цих-саїмох і звязати робітничих борців, чого остаточно й dokonano.

В імени цих двайстих торонто-ських робітників промовляв т. Розен. Всі безліччю гостро критикували юніонну бюрократію й закликав робітників до боротьби за повалення Памана і Ко. та всієї юніонної бюрократії, щоб встановити в юніоні демократизм для робітників, які мали-б право висказувати свої погляди в юніоні.

На вічу мали промовляти т. Бен Года і Шмерман з Нью-Йорку, але тому, що вони були заняті в дуже важкій конференції і не могли прийти, то прислали телеграму, в якій визнавали робітників і робітниць до як найкращої праці та до боротьби з юніонною олігархією. Телеграму публіка привітала гучним оплеском.

Треба згадати ще й те, що коли Шуберт намагався насили викласти зі своїми генгстерями до салі і м це не вдалося, так один з генгстерів вихав був ножа в кишеню одному члену товаришів для того, щоб спровокувати віче, але другий товариш це замітив і що проважкою зарраз винесено на денне світло.

Ось як бунув "соціал демократ", а іншіні фішки вояють проти свідомих робітників і робітничих організацій та юніон! Але вони своєю брудною роботою і тут даже не задула. Дні їхнього панування вже почислені, і недалекі той час, коли вся юніонна бюрократія буде викінена на смітник американського овида, а робітники заберуть провід в юніоні і будуть правити так, як їм подобається.

Хай живе ліве крило трейд-юніоні!
Хай живе боєвий дух серед робітників! Валентин.

СВЯТКУВАННЯ 12. РІЧНИЦІ СМЕРТІ ІВАНА ФРАНКА.

Брентфорд, Онт.

Старшим відділом Р.З.Т. і Жінсескі в Брентфорді, Онт., устроєно в неділю, 27. травня у р. комерт-мітінг з нагоди 12. річницї смерті Івана Франка.

Концерт відкрив тов. Н. Завчковський короткою вступною промовою. Коли піднеслася куртина, на сцені відобразив образ Івана Франка, прибраний чорним кремом, що наводило жалячий образ настрій. Далше в глибокій сцені стояв хор і почав співати сумну пісню: "Ви жертвою в бою," яку присутні вислухали стоячи.

Далше слухали річні робітничі пісні, переплетані музичними куснями мандолинової оркестри, декламації та дуети. Найкраще впадала декламація "Каменири," яку віддекламував тов. Завчковський. Він своїм палким тоном зворушив слухачів до глибокої душі. Т-ка Обуханова віддекламувала "Вісна" й викладала дуже добре. Решта декламацій впадала слабше.

Тов. М. Данильчук, наш діржіент і-ка Долинки відіграв дует на скрипках дуже добре. Один робітник, по національності Хорват, відіграв сольно на мандоліні. Твір був хорватський і виконавці знаменито, за що публіка нагородила виконавця бурливим оплеском.

В половині програми тов. Данилюк дає реферат про життя й діяльність Івана Франка.

Слід також зазначити, що публіки було дуже мало. Було б згадувати це, але все одно мовчанкою його не відзначили. Дуже сумно, коли українські робітники й робітничі комітети віддають пошани таким великим борцям за інтереси працюючих, як Іван Франко.

По-друге, справа з нашим хором дуже погано стоїть. Цього разу хор викладала найгірше за всі попередні концерти. Та іншого не можна й сподіватися, коли деякі співачки з компанією не були на пробах співу вже більше як два тижні. Інші жнов приходили на проби, а на концерті не явились.

Й пригдуку собі допис з Торонто, Онт. Таке саме і в нас вийшло з хором. В справах було 5 співачок, а попередню було й по дев'ять. Та й ті, що були, не приходили на проби, й й й користі з них мало. В басех 2 співаки, в тенорах два і... один альт. От і маєте хор. Говорить, що хочете, але з таким хором нік не відістане "Вічний революціонер".

Можливо, що це як раз і є причиною, чому публіка не приходить на якіні підприємства. Правда, що тепер літо й люди люблять бувати на свіжому повітрі, але дайте їм добре виконані музичні твори, то все таки прийдуть. Цему треба буде конечно зрадити.

Одні діточки, що цікавляться музично і працюють, скільки сил. А старші похилили голови та й ходять собі безчино. В нас є по-над 50 членів і коли не можна створити хор з такого гурту людей, то тут шось бракує. З цього можна зробити заключення, що в нас немає дисципліни.

До того ж хорі співають не ті, що можуть співати, але коли ті, що можуть, не хочуть співати, то ті, що не можуть, співають з обовязку, бо вони люблять організацію, люблять працювати для громад.

Ще одно, що псує нашу роботу, а це неточність. Неточність — це завдання українська хороба, яку українці не можуть позбутися. От проголосили концерт на годину 7.30, а публіка починає сходиться як коло дванадцяти годин. Співаки й діржіенти дерзують на сцені, бо думають, що нікого не буде. І коли вже пишеться концерт, то в кожно-

го так перш розстроїли, що опісля всьо дає як з "Піснорова дна". З цього треба конечно аналізувати нашу роботу.

На мою думку найкращий лік на це такий: коли проголошується представлення чи концерт на восьму годину, треба починати точно в восьмій, без огляду на часо глады. Тоді ті, що прийдуть пізно, побачуть, що вони роблять собі шкоду й на другий раз прийдуть на час. А тепер вони все думають, що на них заважає.

Пішу в це не на те, щоб когось звинести, а тільки просто заядя того, що б виправити нашу хибі. Конструктивна товариська критика ніколи вам не шкодить. Нікого не казати, що тут висас шось з явля. Все, що я написав, є правдою й треба кожному робітникові й робітничій організації бути увагу. Навіть ті, що похино не є членами наших організацій повинні застановитися над цим, повинні допомогти нам в організаційній праці бодий тим, що будуть приходити вчасно на підприємства.

Ми-ж працюємо не для своєї алізної користі, а для користі цілої трудової громади. Користь для нас з цього лише та, що випливає з загального положення робітничої класи. Коли ми нашою роботою спричиняємо до того, що становище робітничої класи похоршає, то й нам, членам організації буде краще, бо ми є тільки частиною всевітньої працюючої сімї.

Робітники повинні це зрозуміти й допомогати вській дібно робітничій організації, а не дивитися на ню, як на шось чуже, вороже.

Робкор.

НАЙНОВІШІ ВІДОМОСТІ З КІЧЕНЕР-ВАТЕРЛЮ, ОНТ.

Час від часу на сторінках робітничої преси можна побачити допис з Кіченер-Ватерлю про діяльність відділу ТУРФДім та наших братніх організацій, що гуртуються при Укр. Роб. Домі. Але чомусь ніхто не згадує про те, що діється поза сферою наших організацій, що діється криво наші. Писати є про шось, бо це місто індустриальне, з 24 фабриками мешканців, з безліччю фабрик, в яких вимюють з робітників жилі, витискують з них піт і перетворюють в золото, що опиняється в кишенях фарбикантів.

Заробітні платня дуже мізерні. За пересічну платню можна взяти 30 ц. на годину. Не бракує тут і безробітників. Є багато таких, що беруть жолудкову кризу. Але буржуазні алдермени заводять в міській раді решку економію, для безробітних не хочуть дати ніякої допомоги.

Щоб позбутися безробіття з міста, ці виснажені через емпломент-офіс до роботи на нову залізну дорогу в Марден, Онт. Робота на залізній дорозі дуже тяжка, умовин праці не до описання, а платять їм лише 25 ц. на годину. Харчі погані. Годину-дві після сніданку ці обиду робітників чухеться голодний, як пєс і насили шуфлює орудує. Робітників бунтують, виходять на страйк, а по більшій частині відкають з роботи. На ті місця присилають других з Кіченер і так кожного дня міняється. Оттак то в нас пані розвязують питання безробіття.

А місцеві буржуазна преса гордо, що в нас всьо гараз, мовляв, для кожного охочого є заняття. Нікого не згадує про те, що тут-продікається шось, що "ангели публічною порядку" виключають неспадішні жертви, що примушені зльзденним життям продавати себе, й саджають їх в холоду. Буржуазна преса не подає причини цього явіня.

Про трейд-юніонний рух нема що й говорити, бо його юніон нема. Ні-Тю навіть не думає над тим, як би то поспішити шось безчино до поліції. Чорнобриві всі цікавляться, тільки не робітничим рухом. Вони говорять лише про "бєбе боа", "фут боа" і інші подібні справи, від яких життя робітників ані трохи не поліпшиться.

Українських робітників тут є около 400. Частина з них належить до ТУРФДім, Р.З.Т. і К.П.К. а решта буюкають собі без ніякої цілі в житті. Житть моментом. Що буде завтра — не думають. Правда, що деякі є симпатичні ТУРФДім і приходять на всі підприємства. Але бути віним симпатиком, ще не вистарчає. Треба вступити в робітничий рух і працювати для добра працюючих, треба змагати до того, щоб зробити це неперитне життя кращим. А докониати цього можна тільки тоді, коли ми будемо добре організовані.

Не можна бачити ніякої користі з культурно-освітньої організації, але вона сильно впливає на спосіб думання робітників. Всяка суспільна небусть, а людей мусить бути бідняком до цього. Організації як раз і є тим чинником, який витворює бажання до кращого майбутнього життя. Тому не треба заговодити собі розіт, дібно робітничої організації.

Ага, нагадав собі я про нашх греко-католиків. Треба й про них щось згадати. Тут ще є поважне число робітників, які придержуються середньовічних традицій, які ще не вправдали з під "дїрїської" опіки. Тому два роки назад побудували церкву в певно мусів бути між ними якийсь гришник, бо в ривинні підійшла вода, такі спражжя волині з дже-водца, такі спражжя волині з дже-рєда й мало що не затопила божий храм так, що мусіли перебудувати.

Також є чутка, що голова будівельного комітету "вожичів" дає тисячі парадїальних грошей. Можливо, що це є правда, бо шкуркує за граніцю.

Щось то справа з божими ділами не вєє гладко в теперішній час.

Колі збудували церкву, то в шїт мусить бути. Так вони спровадили собі о. Крупу. Але духовника не дуже то сьогодні клопочуться небесним ділами, вони тримаються ближє землі. Найбільшим їх завданням тепер — обороняння робітничого руху, боротьба проти поствутих робітників, боротьба проти неанізних їм більшовиків. Це є в мотї по шїлому світі.

Отже о. Крупа також модерний чоловік, він не лишається позаду інших духовників. Приїхавши до Кіченер-Ватерлю, він почав боротьбу проти чесних робітників, які вже не вірять в пусті слова неробів, а гуртуються в своїх робітничих організаціях без божих шокривітелів. На казанках мало говорив про релігію, а вливав всьо злість на більшовиків. Агїтував парфїани, щоб не йшли на підприємства до "червоного", бо за те чекає їх кєрло.

Парфїани не дуже були вдоволені з такої односторонньої роботи о. Крупи й поставили домагаїня, щоб він робив деїно для громади і поза церквою. А що духовники ніколи нічого даром не роблять, так о. Крупа зажадав більшої платні. Парфїани не могли погодитися на більшу платню й дали йому "відпустку".

Тепер вже мають другогю духовника. Цей більш тактичний, вже не так варнається на більшовиків. Він виклає більш практичних метод. Поскає зї старших, більш впливових парфїан делегацію до тих, які мають нехрещені діти, щоб вони принесли їм до греко-католицької церкви на миро-помазанє. Але покино нікого не спонуканє на таке діло.

Чорнобр.

ЧИ ТРЕБА МІСТИТИ ОГЛОШЕННЯ В "У. Р. В."

Форґ В'єл'ам, Онт.

Адміністрація "У.Р.В." недавно випустила заяву до читачів робітничо-фабрикерської преси в справі помішування бізнесових оголошень в "У.Р.В." Це питання обговорювалося в яксь кількох мінутах зїзду ТУРФДім. Деякі товариші були за тим, щоб приймати солідні оголошення, інші були проти. На останньому зїзді також піднесено це питання й передано Видавничій Раді для остаточного вирішення. Виходить, що Видавничя Рада з янішою причиною не хоче дати свого "дефінітивного" рішення, коли питання бізнесових оголошень дається під дискусію загальною членств наших організацій, які також і читачі нашої преси.

Отже я скажу своє слово відносно помішування оголошень в "У.Р.В." Воно правда, що з оголошень може бути деяка фінансова поміч нашія газети, але треба брати під увагу малий обєм газети. Коли заповниться одні сторінку або й більше оголошеннями, тоді лишиться дуже мало місця на матеріал, з якого ми користаємося духово. "А цього матеріалу нам треба багато." І тепер виявляється, що на уювих статтях змаємо. А коли ще відступиться місце на бізнесові оголошення, то, на мою думку, газета втрапить вартість для робітників.

Колі приймати оголошення, то треба побільшити газету до 6 — 8 сторін. А якщо зараз не можна цього зробити з технічних причин, то краще не приймати.

Шкода діла, шкода й хліба, каже народна пословиця. Отак само є з тими оголошеннями. До цієї справи треба підходити з двох боків. З одного боку, це була-б матеріальна поміч нашія газеті і можливо, що пресою камінію вдалося-б зменшити до одного місяця в році; з другого боку, це принесло нам моральну втрату, бо духового корму в газеті було менше.

Тепер треба добре зважити, що є для нас дорожче, чи гроші, чи духовий корм? Я вже сказав повніше своє слово. Я годуюсь діла більше пресою фонду, але шоб в газеті знання людини, по мой думці, є багато більшим скарбом, ніж гроші.

В цій дискусії товариші повинні взяти слово й висказати свої погляди. На основі дискусії в Видавничя Раді зможе зробити певне заключення. Хто слідує?

Г. Лушк.

ПРАЩАЛЬНИЙ ВЕЩІРОК.

Порт Колборн, Онт.

В суботу, 12. травня ц. р. членкині новоорганізованого відділу Жінсескі та члени відділу ТУРФДім і Р.З.Т. устроили прашцальний вєщїрок для т-ки Шандро, яка вийшла до другої мішкості.

Того вєщїра зїїлася майже всі члєнки і члєнкині наших організацій, як також і деякі наші симпатки. Вєщїрок був веселий, а зарозом і сумний тому, що ми працювали з товаришом Шандро, яка працювала дуже шдро для наших організацій.

Було кілька музичних точок, а решта прашцальні промови. Від відділу Жінсескі промовляв т. Білінський, від відділу Р.З.Т. — т. Кушнір, від відділу ТУРФДім — т. Мельник. Останній почав прашцальню промовою й потім зупинився над робітничою пресою й завізав публіку жарувати на пресою фонд "У.Р.В." На його заклики присутні зможли відіслати листи \$7.81.

Всі промовці дякували товаришіві (помимо того, що його не було присутнього того вєщїра, бо вивіз тяжє-дєнь скорше) і товариш Шандро, як і їх малєнькій дочці, яка брала участь в концерт, за її шире працо. На закінчення забрала слово т-ка

Шандро й закінчила подякою присутнім за товариську співчуття. Як такою завважила, що буде і на далше працювати в робітничих радах, без рішєної дє не змаюватимє-б.

А ми від себе бажємо товаришіві Шандро і її дочці як найкращого успіху в новій місцевості. Слїдуєчю дєня, 14. травня гурт товаришів і товаришів зі словами в очах прашали товаришкї і її дочку на завітний спів.

Так урочисто прашають свідомі робітники й робітничі свої прашцальні.

Р. Мельник.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ Р.З.Т.

Колмен, Алта.

Оним склєдаю ширю товариську подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за випилення менї допомоги в сумї \$64.50 за час моєї слабости. Також дякую опікунам хорих і тим членам місцевого відділу, що мене відвідували в шпиталї підчас моєї слабости.

Тепер я тішусь, що я вже здоровий і поверну до праці, тішуть мене і те, що я є членом Р.З.Т. тому, що підчас слабости члєни відвідували мене і після моєї слабости я одержав запомогу, яка менї належалася після статуту." Я переконаний, що в цім товаристві нема ошуканства, як в асекюранційних компаніях. Колі члєн вивороне, то секретар місцевого відділу принесе чєк аж до хати без всяких перешкод.

Звернусь тепер до тих, котрі ще не є членами Р.З.Т. Робітники й робітничі відділи. На вигаїла діла доля з нашої рідної землі в ці чужі сторони. Але я переконаний, що й тут не багато краще. Неоднї робітник або робітничка страляні шось здоров'я, страляні молоді шось літа по фабриках, майнах та залізних дорогах і неоднї опинився на ласїй Других і протягає руку о поміч. І до кого робітник чи робітничка протягає руку по милостиню? Та до такого робітника, як він сам, бо пануюча клєса милостині не знає і не хоче числитися з робітником тоді, коли він з утраченим здоров'ям просить милостині. Колі ми себе не забезпечимо на випадок слабости або халїцтва, то ніхто другий не дбає за нас.

В Канаді є організоване Робіт. Зап. Товариство, котрє допомагає своїм членам в часї нещастя, а кладка вносить тільки одного долара на місяць. Кільку Вас, робітників й робітничку, ставайте членами Робітничого Зап. Товариства! Забезпечте себе і свою сімю на випадок слабости або халїцтва. Коли будете членом Р.З.Т., то на випадок слабости не будете протягати руку по милостиню.

Де нема коло Вас близько відділу Р.З.Т., то пишть впросто до Головного Заряду по статуті й організуйте свій відділ. Збільшій нашу організацію! Колі нас буде вєще більше, тоді наша організація може дати близьку запомогу своїм членам підчас їх слабости. Не промійте цієї нагоди, пока ще ви здорові, бо пізніше буде запізно.

Николай Нагорняк.

ДВІ ПОТРЕБИ.

Торонто, Онт.

Колі приїде новий робітник до Торонто й заведе до Укр. Роб. Дому, він дивьєсь, очам своїм не може повірити, шоб цей дім був здобутком торонто-ських робітників. Дім імпонітний, муурований, пологийши при головині вулиці, проти гарного огорода, зовні чистенький, в середині гарно освітлені великі салі, в котрій може поміститися кількосот людей у вигідних крилах, закінчена обшитою, артистично помальованою сценною. Увійшла рука артиста-маляря, тов. Кучмака, зуміла діксно віддати на декоративні сцени красу матері природи в повнім розумінню цього слова.

Під сценою гардероба, особно для музик, особно для жєнщин, а далше на долі великі салі для гімнастичних вправ та танців, де молоді весело проводять свій час, як рівно-ж є кілька кімнат для буфетів, кухні і т. ин. На горі уміщені канцелярії, бібліотека, шкільна салі та велика галєрія для публіки. Шю диним вєщїроком тут кипить життя повним розгоном. Товариші і товаришкї по шоденнім своїм заняттю приходять на проби співу та представляють, з котрих шось суботи та неділі знамениті попусують. Представлення та неділі концерти дають дієсну нагоду присутнім. Гарний хор, рієнародна музика, декламації та танці дають публіці душевне задоволення. Від часу до часу вєщїрами відібувають тут свої засідання управи як заряди організацій та річні комітети.

Організований робітник в Торонто ламає скелєт темноти, докazuje ділами, що значить одна ієса, співпраця та бажання великої робітничої родини.

До тепер бачили ми додатно сторінок. Треба також конечно дошукуватися ще і уємної сторони торонто-ської робітничої організації, виспїлення якої нам приїде на користь. Глянувши на підрастаюче покоління, яке тут ходить ще до школи, годї пізнати, що це діти цих торонто-ських товаришів. Як їдуть до школи, то заляється, що перед халїкою їх їз звириня випушено. Кричать, галасують, копає одно друге, штовхає кулаками, пхає одно друге на камініш шєхид, клацать собі руки і т. п. В самій же шкільній салі також не багато краще заховання. На не треба багато звернути увагу в будучині, бо від заховання дітей залежить успіх в наші.

Шоб вивогати дітей на свідомих члєнів робітничої клєси, ми мусимо привертати для них багато уваги, бо в англійських школах вивають в них річні ієнісітици про великих вождів

ЦІКАВО, ХТО ПЕРЕМОЖЕ?

ВІДДІЛ ТОВ. УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ
— алаштує —

В НЕДІЛЮ, 17. ЧЕРВНЯ 1928 РОКУ
НА ФАРМІ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

ВЕЛИКИЙ
ПІКНІК

Робітники і робітнички! Проведіть неділю на свіжому повітрі, далше за містом, серед природи. На пікніку будуть смачні старокравей і тутешні теплі перекуски, холодні напїткы, вські несподіванки, а до всього того приграватимє добріра музика.

ОКРІМ ЦЬОГО БУДУТЬ НА ПІКНІКУ ЦІКАВІ СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ КУРСАНТІВ ВИЩОГО ОСВІТНЬОГО КУРСУ. З НИМИ ПОМІРЯТИСЬ ЗБИРАЄТЬСЯ ВІННІПЕГ. ЦІКАВО, ХТО ПЕРЕМОЖЕ?

Пікніковий комітет зробив угоду з Електричною компанією і в неділю, починаючи від 1-шої години по полудні, кожен пік гонина, відвідуєть спеціальні "стріткарї" з написом "Kildonan" від МекФіліса вулиці прямо на наш пікнік. Слати на ці "стріткарї" можна скрізь по дорозі. Ші самі "стріткарї" будуть збирати людей з пікніку від 8-ої до 9-ої години вєщїром і будуть їхати без перєдєлави аж до МекФіліса вулиці.

ВИКОРИСТАЙТЕ ВІЛЬНИЙ ЧАС НА ВІДПОЧИНОК
СЕРЕД ПРИРОДИ І СВОЇХ ЗНАЙОМИХ!
ПРИХОДІТЬ ВСІ НА ПІКНІК І КЛИЧТЕ ДРУГИХ!

ВАЖНЕ ДЛЯ АПЛІКАНТІВ НА КУРС
КНИГОВОДСТВА В УКР. РОБ. ДОМІ
У ВІННІПЕГУ.

Повідомляється аплікантїв на курс книговодства в У.Р.Д. у Вінніпегу, що спільний мїтінг аплікантїв з Освітнім Комітетом відбудеться у вїснїрок, 12. червня ц. р. в годині 8.30 вєщїром в салі нового будинку У.Р.Д. На цей мїтінг запрошуюється також ті товариші і товаришкї, що не подали ще своїх імен, а мають охоту вчашати на вїше згаданій охоту.

ЗМІНА АДРЕСИ.
Оним повідомляємо всїх, що адреса відділу Р.З.Т. в Рїджайні змінилася з ч. 726 Вікторія Еавно на 1948 Монреал Стріт. Всї кореспондєнти до відділу прешмо слати на адресу: Workers Relief Ass'n. 1948 Montreal St. Regina, Sask.

ПОШУКУЮ свого рідного брата, Стефана Бузда, з містєчка Таустого, повіт Залічний, Галіччина. Я приїхав тепер до Канади й маю важну справу до него. Хто знає про него, або він сам, то прошу писати на адресу: Грнук Budz, (69) P. O. Cahuvin, Alta.

ПОШУКУЮ господині до домашньої роботи, яка умієла авариї їсти і доглядати старших дітей. Інтересовані звольте зголосуватися на адресу: A. Rymarehuk, 107 Wilmont St., Kitchener, Ont. (70)

ХТО ЗНАЄ адресу Петра Корчинського, сєла Пайтоси, повіт Буцад, Галіччина. Він в Канаді вже близько 30 літ. Пріше десь при залізній дорозі в Манітобі. Прошу повідомити мене на адресу: Michal Melnyk, (68) P. O. Transcona, Man.

ПОШУКУЮ т. Івана Крижановського, з сєла Зеліний, повіт Кішман. Має перебувати в Онтєріо. Його брат приїхав і бажавє скомуїкуватися з ним. Зголосуватися на адресу: John Andruchow, (68) Opal, Alta.

КООПЕРАТОР з кооперативним та торговельним європейським образуваним пошукує заняття в робітничій або фабрикерській кооперативній спільноті на приступних умовинах. Прозаван вже в галузі коопєрації в Європі. Болодіть українською, німєцькою, чеською та польською мовами; англійською покішо володіє слабо. Зацікавленіх прошу писати на слїдуєчю адресу: M. Maskewych, 555 Queen St. W., Toronto; Ont. (72)

ОСТАННЯ НАГОДА.
Прочитати ми в "У.Р.В." що книжка т. М. Ірчана, "В Бурянах" — розійшлася і на складі видавництва П вже нема